

FORTIDSMINNEFORENINGEN

VESTFOLD AVDELING

Riksantikvaren
Postboks 8196 Dep.
N-0034 Oslo

Tønsberg 14. januar 2010

GBNR.3020/1112, KIRKEGT.15, LANGESTRAND, LARVIK - RIVING AV REG.BEVART UTHUS

SAKENS FORHISTORIE

Fortidsminneforeningen i Vestfold begjæret i brev av 23.10.09 Miljøverndepartementet om omgjøring av Larvik kommunes vedtak av 24.03.09 om tillatelse til riving av ovennevnte reguleringsbevarte uthus.

I brev av 23.10.09 til Fortidsminneforeningen opplyser Miljøverndepartementet at begjæringen ikke var tatt til følge. I brevet sier Departementet at det ikke kan se at det foreligger grunnlag for å overprøve den vurdering som er gjort av fylkesmannen i denne saken (hvilket må innebære at departementet sier seg enig med fylkesmannen i hans tolkning av reguleringsbestemmelsene som innebærer at *Planutvalget i Larvik etter fritt skjønn kan tillate riving av bevaringsregulerte bygninger*).

MANGELFULL VURDERING

Fortidsminneforeningen tar Departementets avgjørelse i saken til etterretning, men vi finner allikevel å måtte komme tilbake til et viktig punkt, som mangler i departementets avgjørelse, og som vi anser som meget viktig å få avklart:

I begjæringen til Departementet henviste Fortidsminneforeningen til en avgjørelse fra Fylkesmannen i Nord-Trøndelag av 27.02.2009, hvor Fylkesmannen opphevet et kommunalt vedtak om riving av to reguleringsbevarte bygninger i Levanger (*"Klage på vedtak om riving av bygninger Jernbanegata 27 A og Håkon den godes gate 32 B i Levanger kommune – kommunens vedtak oppheves"*). Fylkesmannens vedtak som er rettskraftig, fulgte som bilag.

For Fortidsminneforeningen fortøner disse to sakene og reguleringsplanene seg som prinsipielt like, men de har allikevel fått ulik behandling og ulike vedtak (Riving - Ikke riving) fordi to Fylkesmenn har vurdert og begrunnet to tilsynelatende like saker ulikt. Vi beklager derfor at Miljøverndepartementet ikke tok utfordringen til en avklarende lovtolkning.

Om nødvendig bør det derfor vurderes å be om en juridisk avklaring av Justisdepartementets lovavdeling for å klarlegge om Plan- og bygningsloven i dette tilfellet er egnet som redskap for bygningsbevaring.

FORVALTNINGEN AV NASJONALE VERNEINTERESSER

Det bevaringsregulerte området på Langestrand/Hammerdalen er av Riksantikvaren definert som en klar nasjonal interesse. Hittil har det vært konsensus i kulturminneforvaltningen om at det nasjonalt interessante jernverksbydelen Langestrand og verksområdet Hammerdalen skal ivaretas gjennom Plan- og bygningsloven.

Fortidsminneforeningen er svært bekymret for utviklingen i det gamle jernverksområdet Langestrand/Hammerdalen. Siden reguleringsplanen for Langestrand ble vedtatt i 1985 har kommunal plan- og byggesaksforvaltning, fylkeskommunal rådgivning og forvaltning av sektoransvaret, og reguleringsplanens faktiske innhold samlet bidratt til en uforutsigbar situasjon for kulturminneverdiene i området.

Larvik kommune har meddelt Fortidsminneforeningen at reguleringsplan for Hammerdalen vil legges frem tidlig dette år. Planutkastet viser nedbygging av sentrale deler av det gamle jernverksområdet samtidig som bevaringsverdig bygningsmasse på verkets opprinnelige "Kulleplads" tilbake til 1644, Øvre verksgård, planlegges revet og fornyet.

Side 1 av 2

FORTIDSMINNEFORENINGEN VESTFOLD AVDELING

Riksantikvaren har tidligere uttrykt bekymring over forvaltningen av kulturminneverdiene i området: ”Langestrand har lenge vært vurdert som nasjonal kulturminneinteresse.....Riksantikvaren er urolig over dagens forvaltning av verneverdiene.” (Riksantikvaren til Vestfold fylkeskommune 17.10.2002).

KONKLUSJON

Dersom de to reguleringsplanene (Levanger og Langestrand) kan likestilles i reguleringsjuridisk henseende, mener vi det fortsatt bør være grunnlag for å revurdere gyldigheten av Fylkesmannen i Vestfolds tolking av bevaringsplanen for Langestrand. Vi ber om Riksantikvarens hjelp til å avklare dette spørsmålet

Det er neppe grunn til å se optimistisk på fremtidig bevaring av jernverksområdet Langestrand og Hammerdalen gjennom Plan- og bygningsloven, med mindre forvaltningen av området endres radikalt. Fortidsminneforeningen Vestfold avdeling ber derfor Riksantikvaren i tillegg utrede muligheten for å gjennomføre en kulturmiljøfredning av sentrale deler av Langestrand og Hammerdalen.

For styret
Fortidsminneforeningen Vestfold avdeling

Ragnar Kristensen
leder

Bjørn Torkildsen
styremedlem

Kopi: Fortidsminneforeningens hovedadministrasjon

Vedlegg:

Link til MDs avgjørelse:

http://www.fmfvestfold.net/ANDRESUTTALELSEROGBREV2/2009-10-30_MDavgjorelse_begjaering.pdf

Link til sakens tidligere dokumenter:

<http://www.fmfvestfold.net/nyhetssaksider5/FMFomgjoringsbegjaering.html>